

INCB udtrykker sin stærke støtte til handlingsplanen som sådan og hilser de enkelte initiativer, det vil altså også sige de skadereducerende initiativer, som forligspartierne har været med til sammen med regeringen at bære igennem, velkommen. Her vil jeg gerne understrege, at INCB ikke er et tilbageholdende og forsigtigt organ, nej, INCB foretager hvert år en nærmere bedømmelse af indsatsen i en række forskellige lande og holder sig bestemt ikke tilbage fra at kritisere, når der findes grund til det. Og jeg synes sådan set, at det er i det lys, man skal se den anerkendelse, som Danmark har høstet for vores narkotikapolitik, og derfor vil jeg advare imod, at vi rykker ved grundpillerne i vores narkotikapolitik.

Nu vi så er ved det internationale, vil jeg afslutningsvis gøre nogle meget få betragtninger om de mange ord om de udenlandske erfaringer. Man får jo nærmest indtrykket af, at Danmark er det sidste land på kloden, hvor vi er skeptiske over for det her. Det er altså ikke situationen, snarere tværtimod. Faktum er jo, at der kun er etableret fixerum i ganske få lande, og at erfaringerne derfor hviler på et yderst spinkelt grundlag.

Jeg kan nævne, at der for så vidt angår Australien og Canada, som nævnes i forslaget, er tale om ét fixerum i hvert land, ét i Australien, ét i Canada. Det i Australien er ikke støttet af den australske regering, og det i Canada er først åbnet for godt og vel et år siden og bliver først evalueret efter 3 år. Så man må sige, at det er rimelig sparsomme internationale erfaringer, man her trækker på.

Med hensyn til Norge er man, som det også fremgår af bemærkningerne, først for ganske nylig gået i gang med at drive fixerum, og derfor kan man vel knap nok kalde de norske erfaringer for sparsomme, de er vel nærmest ikkeeksisterende. Men det er jo ikke ensbetydende med, at vore nordlige naboer ikke har høstet erfaringer i øvrigt, også gode erfaringer. Således er det i Norge lykkedes at halvere antallet af narkotikarelaterede dødsfald fra 2001 til 2003, en halvering fra 2001 til 2003, uden fixerum.

Kl. 17.15

Man ser de senere års satsning på metadonbehandling og lavtærskeltilbud som en vigtig forklaring på den meget positive udvikling i Norge. Og det er sådan set en velkonsolideret international erfaring, det er værd at trække på, og som bekræfter mig i, at det stadig er muligt at gøre fremskridt med en målrettet indsats, hvor

vi fastholder og forbedrer de allerede eksisterende skadereducerende tilbud, og hvor vi aktivt forsøger også at udvikle helt nye tilbud uden derved at bevæge os et skridt ud ad en glidebane den gale vej, nemlig i retning af legalisering af narkotika.

Formanden:

Der er foreløbig tre, der har bedt om korte bemærkninger til ministeren, først fru Majbrit Berlau.

(Kort bemærkning).

Majbrit Berlau (EL):

Ministeren startede med at gøre sig lidt morsom over genfremsættelsen af forslaget. Jeg kan så orientere om, at årsagen til genfremsættelse af forslaget jo faktisk er, at vi mener, det er et meget klogt forslag og et meget fornuftigt forslag. Vi beklager, at regeringen heller ikke sidste gang fandt fornuften i sådan et forslag.

Grunden til, at vi synes, det er et fornuftigt forslag, er jo, at på trods af hvad ministeren siger, så er der gjort nogle internationale erfaringer med hensyn til fixerum. Der er om end ikke i alle lande så i en række europæiske lande præcis 73 fixerum placeret rundtomkring, hvor erfaringerne faktisk har været, at det mindsker dødsfald og det mindsker chikane for lokalområdet.

Ministeren nævner en række tilknyttede elementer, han synes man skal tage i betragtning, når man diskuterer fixerum: lokalområdet og skaderisiko og sådan nogle ting, men det handler også om et værdigt liv for de misbrugere, der faktisk er havnet i suppedasen, og som har så uendelig svært ved at komme ud af det, at sikre ordentlige forhold, så de uden skade for omverdenen og uden alt for stor skade for sig selv faktisk er i stand til at indtage det, som de er så forbandet afhængige af.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jamen det anerkender jeg fuldt ud. Jeg må bare sige, at hvis det er det styrende parameter og alene det styrende parameter, så er det jo ikke det her forslag, der er brug for, men et forslag om fri heroin.

Er det ikke kun et halvt skridt, man tager, hvis man skaber en tryk ramme, hvor misbrugerne kan sidde og fixe, hvis det i øvrigt fortsat er sådan, at de skal prostituere sig selv eller begå kriminalitet for at skaffe heroinen? Jeg spørger